



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica**

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi  
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum  
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina  
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres  
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum  
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,  
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè  
proponuntur

**Družbicki, Kaspar**

**Ingolstadii, 1732**

**VD18 90066391**

Provisio 7. Per Intentionis simplicitatem unitatemque.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45462**

mali, de quibus plerumque dicant, quia non mihi placent. Talibus enim per vias compendii currendum omninò est, ut in brevi, & in parvo, lucentur quàm maxima, quàm plurima, eademque æterna.

## PROVISIO VII.

*Per Intentionis simplicitatem unitatemque.*

Proximè diximus Provisionem Senescenti, aut aliter quovis modo ad finem appropinquanti vitæ sive animæ faciendam esse, per cumulationem quàm maximam Spiritualium divitiarum: adhibendo ad eam veluti singulariter secundum medium, Intentionis nostræ varietatem, multiplicatam, conglobationem. Hoc loco contrarium asserere velle videmur: volumus enim ad eam ipsam cumulationem spiritualium opum, adhiberi intentionis simplicitatem, atque unitatem. Quod quomodo se habeat? quomodo cum proximè dictis cohæreat? jam ex dicendis apparebit.

Non est difficile homines divitiarum valdè cupidos, eosdem earum perstudiosos reperire. Magna tamen est varietas studiorum & mediocrum, quibus ad ditescendi finem tendunt. Volunt enim quidam, uno aliquo genere abundare, & in eo divites fieri contenti sunt. Volunt alii plura bona coacervare. Volunt alii plurima, & si fieri posset, volunt quantum in ipsis est omnia cumulare, volunt alii unum aliquod opum genus conquirere & aggregare, sed illud tale esse volunt, quod absque varietate & multiplici congerie rerum minus pretiosarum, in se uno ac

solo contineat multa, plurima, omnia. Tales sunt v. g. qui sola auro argentovè coacervando, & in immensum congregando totis viribus inhiant; ducti nimirum auri argentique pretio, non tantum majore quam inest bonis, opibusvè aliis, sed etiam quia auri argentivè licet non maxima massa, in se tamen contineat pretium aliarum rerum, esto quàm maximè multarum, in unumque collectarum. Unde unius soliusque auri studio, videntur sibi æquare, imò excedere studia plurimarum ab auro rerum: & unius auri maxima congregatione, credunt se eo ipso in divitiis, omnes alios auro minus, alii verò licet rebus valde divites excedere. Nimirum aurum tale quiddam est (aut magis ab hominibus putatur esse) quo curato omnia curantur, cumulado cumulantur omnia: habito possessoque habentur & possidentur omnia bona, omniaque divitiarum genera.

Tale quid invenire est in Spiritualibus hominibus atque studiis, omnes ditescere spiritualibus bonis volunt, & student: sed studia eorum alia atque alia sunt. Contenti sunt alii conscientiam à peccatis grandibus mundam habere, alii passionum dominium, vitiorum carentiam appetunt. Curant alii contemptum rerum caducarum solo affectu, alii etiam re ipsa, imò & voto adjecto, eundemque plenè exequuntur. Alii student & sciunt custodire vas seu corpus suum in honestate, alii unam, aut aliquot supra unam, virtutes seligunt, in quibus proficere insigniùs satis habent, alii proficere in plurimis aliquantum cupiunt; alii intentionem bonam: alii meliorem, optimam alii, alii multas

Tales multas simul in operibus suis habere consue-  
 vando scunt; alii denique aliter & aliter salutem suam  
 operantur, & per bona opera eandem certam  
 facere satagunt. Sed nihilominus, præter, &  
 supra hos, similesque his, omnes sunt, qui ab  
 Apostolo moniti, æmulantur charismata melio-  
 ra: sunt, quibus ab eodem Excellentior via de-  
 monstratur; sunt qui audiunt ab Apostolo dici sibi.  
*Qui diligit, legem implevit. Caritas nunquam ex-*  
*cidit. Caritas Deus est, & qui manet in charita-*  
*te in Deo manet, & Deus in eo.* Sine charitate  
 nihil mihi prodest, Nihil sum, esto habeam fi-  
 dem ita, ut per eam montes transferam, esto  
 loquar linguis hominum & Angelorum, esto no-  
 verim Myſteria omnia, esto liberalissimâ in cibos  
 pauperum substantiæ meæ dispersione, evaserim  
 nudissimus, ac pauperrimus, esto tradiderim  
 corpus meum etiam in ignem consummando  
 Martyrio, esto Dominum meum de substantia  
 mea non solum honoraverim, sed etiam in carne  
 manentem inter nos paverim, & circa frequens  
 ministerium ipsi in persona Dei Filio exhiben-  
 dum, sollicitus fuerim.

Ita nimirum etiam in his ipsis distinctiones  
 & ascensiones cordium sunt: etiam in his; semi-  
 ta justorum quasi lux splendens procedit & cres-  
 cit usque ad perfectum diem, etiam in his sunt,  
 qui faciunt voluntatem Dei bonam tantum: alii  
 qui etiam bene placentem exequuntur, alii qui  
 completis prioribus evadunt insuper ad perfici-  
 endam perfectam, & super eminentem cha-  
 ritatem, comprehendunt in latum, longum,  
 altum & profundum, progressi de virtute in vir-  
 tutem, usque eo pertingunt, ubi videatur Deus

Deorum in Sion. Totum hoc quod dicimus, sed dicere magis volumus, explicavit & comprehendit Dominus noster paucis illis verbis, quæ de duabus sororibus suis amatricibus protulit. Una eadem Martha nomine, satagebat circa frequens ministerium, quin & studio vehementiori urgente, turbabatur erga plurima obsequia & desideria, insuper sociam sororem, in partem laborum vocare conata, ipsum Dominum rogare non dubitavit, eam ut apud pedes Domini otiosè sedentem, & de juvanda sorore nihil minus cogitantem, surgere, & sibi auxilio esse juberet. Alia verò soror ejus Maria, velut ignara, aut parum studiosa Hospitis sui, qui intraverat in domum castellumque suum, de nullo penitus ministerio, præsentis & Hospiti suo Domino exhibendo laboravit, ac ne cogitavit quidem, sed sedens secus pedes Domini sui confabulatur, securæ & otiosa cum ipso, audiebatque verbum illius. Quis hæc, vel audiens, vel intuens, duarum istarum sororum circa Dominum Jesum officia & studia, non præferat Martham Mariæ, non plus laudet atque æstimet labores circa plurima in gratiam Domini susceptos in Martha, quàm otiosam solam sessionem ad pedes Dominicos in Maria! quis non ampliores spondeat benedictionem & commendationem à Domino obventuram Marthæ, quàm Mariæ! Sic utrique nostris calculis res & lis ista determinaretur, hoc & ipsa Maria, sororem suam interpellantem, contra se Domini judicium audiens, contra se decerni metuebat.

Sed enim aliter sapientia & veritas æterna sententiam de ambabus tulit. dixit enim. *Martha,*

*Mar-*

*Martha sollicita es & turbaris erga plurima. Porro unum est necessarium. Maria optimam partem elegit: quæ non auferetur ab ea.* bonum erat Marthæ ministerium & sollicitudo, turbatioque *circa plurima*, at unum melius erat, quod quia elegit Maria, optimam partem se elegisse audiit, & insuper nunquam à se tollendam, in promisso accepit.

Hoc ergo unum: hanc optimam partem: hanc nunquam auferendam ab Electore sui, dicimus & vocamus & ostendimus esse intentionem, seu intentionis simplicitatem, & unitatem, & nuditatem, & celsitudinem: quæ quia charitas est, & charitas perfecta, quatenus etiam in hac vita esse, haberique potest, & charitas perfectissimo modo exercita: ideò illa *Unum* hoc Dominicum est, ideò illa optima pars est, ideò illa sola quærenda & exercenda est, ideò illam solam & unam exquirere, unam solam petere, unam solam exercere, unam solam cumulare, unam solam possidere: est possidere aurum quoddam, omni auro magis aureum, magis obrizum, magis pretiosum; quo auro Spiritûs ditescit solo, æquat, excedit, prævalet, explet & superexplet, omnium reliquorum bonorum spiritualium possessionem, & ejus sola quæsitio, melior est possessione auri & argenti.

Hanc igitur charitatem intentionis, seu intentionem charitatis unius, solius, simplicis & nudæ, & puræ: exercent, quin & assidue frequentet, quisquis id spiritu ditescere, magno quidem & unico compendio, sed summo, & omnibus æquiparando divitiis internis augmento desiderat. Desiderare autem hoc ille omnis

quàm maximè debet, quisquis videt sibi appropinquantem finem, & cui jam re ipsâ dicitur, Operamini dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant. *Venit nox, in qua nemo operari potest*: nox utique mortis, postquam non est operari, ac multo minus est invenire cibum: nisi quis hac in vita operatus fuerit cibum, non tamen qui perit, sed qui permanet in vitam æternam. Æternam dico, imò Dominus dicit: ut quilibet apud se concludat, tantum sibi operandum esse hac in vita, quantum sufficiat pro æterna vita. Cùm verò temporis ad æternitatem nulla sit comparatio: propterea quantumcumque multos quis se vel cibos operatum esse, vel thesauros opum coacervasse putârit, aut etiam viderit: certus sit, totum illud & parum & nihil prorsus esse si cum æterna vita, in qua cibus in tempore partis erit vivendum, in comparationem venerit. Non cesset ergo manus nostra, non cesset pes noster, non cesset labor noster, non cesset industria, avaritia, fames, sitis, orexis, cupiditasque nostra: vel ob hoc solum, quia hoc quidem tempus nostrum, quod provisioni faciendæ datum est, finem in proximo habet, æternitas autem pro qua nobis providendum est, Æterna, & ipsa Æternitas est.

Sed jam in quo consistat hæc intentionis adeò nobilis simplicitas atque unitas, omnibus æquivalens, multis etiam prævalens, delineandum est. Compendiosius id dicere, pleniusque simul non possum, quàm verbis ipsius Christi, nos ita & orare & operari, & pati omnia & singula, & semper docentis, ut in omnibus & ab omnibus, & per omnia nostra, sanctificetur nomen

men Dei ac Patris nostri, qui est in Cælis. Ad-  
veniat regnum ejus in omnes creaturas, & pro-  
pagetur magis ac magis semper inter eas, & fiat  
voluntas ejus sicut in cælo, ita & in terra, sicut  
in corde Dei, ita & in corde omnis creaturæ: id-  
que totum, ob aliud nihil, nisi ut sanctificetur  
nomine ejusdem Dei Patris, & adveniat floreat-  
que Regnum & gloria Majestatis ejus, & fiat  
voluntas ejus sicut in cælo & in terra: quia hæc  
est Dignitas voluntatis ejus, & voluntas Dignita-  
tis illius. Hoc si indiget explicatione, ita expli-  
cari potest. Intentio simplex, & una, & nuda,  
& sublimis, & pura, & defæcata est, operari aut  
pati ad unius soliusque Dei, Optimi, Maximi,  
Dignissimi mentem seu voluntatem, ad exalta-  
tionem ejusdem seu gloriam, ad contentatio-  
nem expletionemque, seu gustum & volupta-  
tem ejusdem puram, solam, quatenus ejus, &  
quia ejus, & quomodo ejus est. Absque ullo ad  
creaturæ placitum intuitu, absque ullo ad tuum  
(qui operaris seu pateris & intendis) proprium  
gustum commodumvè respectu, absque ulla ad  
te ipsum conversione, absque ulla tuimet in  
operando, & operatione spe, quæsitio, con-  
solatione. Ut exaltetur ubique amplius & am-  
plius semper solus Deus, ut glorificetur & reg-  
net in omnibus plenius & plenius semper solus  
Deus, ut impleatur & fiat ab omnibus in omni-  
bus perfectius & perfectius semper sola voluntas  
Dei, & non ob aliud quidquam, nisi quia ille  
Deus: quia ille dignus Deus; quia hæc est vo-  
luntas ejus, tam imperans, quàm dirigens, quàm  
informans seu transformans.

Sic



Sic effici, sic perfici, sic informari, transformari, est exui & exire quidem à seipso, perire ac mori sibi, omnique simul creaturæ & affectioni creatæ, vivere autem Deo, transire in Deum & Deificari est. Sic constitui, est Optimam partem elegisse, & assecutum esse, est unum necessarium possedisse & obtinuisse, est omnibus & sibi disperiisse; solum autem & unum Deum prævalentem omnibus bonis & donis invenisse, introiisse, immigrasse, inhabitasse, in eum se beatissimo commercio immutasse, eumque pro se accepisse, & se in eum indivinasse. non quidem entitate, sed voluntate, non substantia, sed affectione: non essentiâ, sed charitate, nondum gloriâ, sed solâ adhuc gratiâ, olim autem in futuro etiam Gloriâ. Sic se habere, est se non habere, sed Deum pro se possidere. sive, est se, non in se, sed in Deo melius habere, est nihil habere, & omnia possidere, est omnia in uno, unum pro omnibus habere, sive illud sit, quod purgat animam, sive illud quod exornat cor: sive illud quod unit & identificat Deo: auferens omne, quoad fas huius vitæ, non tantum aliud, non tantum disparatum, non tantum adjacens, sed etiam medium, etiam unitivum, retinens solum, quod faciat unum, faciat idem, faciat nihil sui, faciat totum quod est unus & solus Deus, una, pura, & simplex Divinitas. Atque hoc præstat unica, simplex, pura, defæcata Deiformis intentio: cujus exercitium, usus, praxis, habitus, omnia alia obtinet, supplet, inducit, evincit, exsuperat, accumulatur cum immenso fanore, omnia alia Spiritûs & virtutis, & perfectionis exercitia. De quo hæc dixisse sufficiat. Nam paradigma ex paulò ante dictis facile

confi-

confici potest, & confecit tum in hac, quam nos docuit, tum in sua quam ipse in corde, & ore, & opere, semper habuit formula Christus. Ut cum orans dixit: *Non quod ego volo Pater, sed fiat voluntas tua*, Et iterum. *Ita Pater: quoniam sic placitum est ante te*. Et rursus. *Ego quæ placita sunt Patri, facio semper*. Sicut *mandatum dedit mihi Pater, sic facio*; Denique verbum ejus est illud. *In capite libri scriptum est de me, ut faciam voluntatem tuam*. Itemque illud. *Meus cibus est, ut faciam voluntatem Patris mei*. Et omnis qui fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est, ipse meus frater & soror & Mater est, in quibus omnibus Domini nostri sententiis, & sensus, & medulla, & praxis hujus, de qua locuti usque huc sumus, Intentionis est, quam in Christi sensu præsertim, usurpare, satis erit, & vota usurpantis excedet.

Luc. 22. 42.

Matt. 1. 26.

Joan. 8. 29.

Psal. 39. 8.

Matt. 12. 50.

## PROVISIO VIII.

*Per tuarum omnium actionum, passionum, intentionum, rerum, cum omnibus creaturis communicationem.*

Notum est, omnes nos quicumque in hoc universo creato, tam visibili sublunari, quàm invisibili, superque cælesti continemur, ab uno Deo tanquam authore & factore opera, tanquam à Patre filii, tanquam à fonte rivuli, tanquam à radice rami, procedunt, sic procedere, ob quod meritò jubemur dicere Deo nostro, *Pater noster qui es in caelis*. nimirum quia tanquam filii unius Patris Dei, factoris nostri sumus omnes nos. Ob quod etiam mutuo quodam necessitum viaculo, inter nos, ut alii aliis præstemus obse-

obse-